

mgyc.com

SAMPLE BOOK

SAGAWA CHIKA SAWAKO NAKAYASU

ခေတ်နှစ်ခေတ်က
ဂျပန်ကဗျာဆရာမနှစ်ယောက်
[မောင်ဒေး] ကဗျာတာဝါပြန်များ

mgyc.com

ညဉ့်ကာ မုးရောင်နေတဲ့မိန်းမကိုပြုလုပ်တယ်
 နိုးယုထားတဲ့ သုမရဲမျှတ်နာထားကို မိတ်ကြိုက်လိမ့်ကျပ်တယ်
 ပြီးတော့ ဖျော်လွန်းလို့ရှားသွားတယ်

MD - 2500 Ks

9 248480 502701

Cover Design: Maung Day

Cover Art: Film Still from Early Summer (Yasujiro Ozu, 1951)

နှစ်ကာလများ
စာအုပ်အစီအစဉ် ၅၀၈

ခေတ်နှစ်ခေတ်က
လျှပ်နံကဗျာဆရာမ နှစ်ယောက်
ဘာသာပြန် ကဗျာများ
မောင်ဒေး(မြန်မာပြန်)

Sagawa Chika
Sawako Nakayasu

နှစ်ကာလများ

အမှတ် ၁၀၄၊ အပေါ်ဆုံးထပ် (က)၊
အောင်ဇေယျလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁ ၈၂၅၅ ၉၄၈၊ ၀၉ ၂၅၄၈ ၄၈ ၀၄၈။
e-mail: theeras2001@gmail.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ခေတ်နှစ်ခေတ်က ဂျပန်ကဗျာဆရာမ နှစ်ယောက်

ဘာသာပြန်ကဗျာများ

မောင်ဒေး(မြန်မာပြန်)

ပထမအကြိမ်၊ ဇွန်၊ ၂၀၂၂။

အုပ်ရေ - ၈၀၀

တန်ဖိုး - ၂၅၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ ဦးစိန်ဝင်း၊ နှစ်ကာလများစာပေ (၀၀၇၄၄)၊ ၁၀၄၊ အပေါ်ဆုံးထပ် (က)၊ အောင်ဇေယျလမ်း၊
အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ အတွင်းနှင့် အဖုံးပုံနှိပ် ဦးအေးဝင်း၊ အေးကမ္ဘာ ပုံနှိပ်တိုက် (၀၀၂၉၀)၊ အမှတ်
၄၆၊ ၄၆ လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း၊ မောင်ဒေး၊ ကွန်ပျူတာစာပေ သရဖီ၊
စာအုပ်ချုပ် ကိုမြင့်။

မာတိကာ

ဆာဂါဝချီကာ၏ ကဗျာများ

ဆာဂါဝချီကာ [Sagawa Chika, (1911- 1936)]	၁၁
နောက်ကျောဘက်	၁၅
ပိုးကောင်များ	၁၆
နေ့လယ်ခင်း	၁၇
အပြာရောင်မြင်း	၁၈
ပိတုန်းရောင်သီချင်း	၁၉
သမုဒ္ဒရာ နတ်သမီး	၂၀
ခေါင်းလောင်းသံ မြည်တဲ့နေ့	၂၁
၁။ ၂။ ၃။ ၄။ ၅။	၂၂
တိမ်တွေရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်တွေ	၂၃
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျွန်မရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြေကြီးနဲ့ ဖုံးလွှမ်းပေးပါရှင်	၂၄
လျှပ်စီးပတ်လမ်း	၂၅
မနက်ခင်းပေါင်မုန့်	၂၆
ကျွန်မရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာ	၂၇
သံချေးတက် ဓား	၂၈
ကြည်တောက်စိမ်း	၂၉
ရာသီအလိုက် တစ်ဖက်တည်း မျက်မှန်	၃၀
ဖန်သားတောင်ပံ	၃၁
မှတ်ဉာဏ်သမုဒ္ဒရာ	၃၂

မေလ၏ ဖဲကြိုးများ ၃၃
 တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ် ၃၄
 အိမ်ဟု ထင်ယောင်မှားခြင်း ၃၅
 အဖြူနဲ့ အမည်း ၃၆
 အိပ်မက် ၃၇
 အစိမ်းရောင် ၃၈
 တိမ်တိုက်တစ်ခုလို့ ၃၉

ဆာဝါ့ကိုနာကာယာ့ဆု၏ ကဗျာများ

ဆာဝါ့ကိုနာကာယာ့ဆု [Sawako Nakayasu (b. 1975)] ၄၃
 မိန်းကလေး စကားဝိုင်း ၄၇
 မိန်းကလေး ဟင်းချို ၄၈
 Cheetos တစ်ထုပ်ထဲမှာ မိန်းကလေးတချို့ ရန်ဖြစ်ကြတယ် ၅၀
 အာလူးကြော်တစ်ထုပ်ထဲက မိန်းကလေး ဆယ်ယောက် ၅၂
 မိန်းကလေးတွေမှာ သူတို့အကြိုက်ဆုံး ဝက်ဝံတွေ ရှိနေတာ
 သူတို့အတွက် စိတ်ချရရဲ့လား ၅၃
 Jell-O ထည့်ထားတဲ့ ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲမှာ
 တခြားမိန်းကလေး ကိုးယောက်နဲ့အတူ ၅၅
 ထင်းထင်းကြီး မြင်နေရတဲ့ အတိုက်အခံကြားမှာ ရေကူးခြင်း ၅၇
 ကျွန်မ အရည်ထွက်တယ်၊
 ပြတင်းပေါက်တွေပေါ်က လှပတဲ့ ပြတင်းကာတွေကို မြင်ချင်တယ် ၅၈
 Girl B က သူတို့နဲ့အတူ ဧရာမအခင်းစကြီး ယူလာတယ် ၅၉
 Ant Heart - ပုရွက်ဆိတ်နှလုံးသား ၆၁
 ဆိုဖာခုံ ၆၂
 လူသားစားသူ ၆၃
 မိန်းကလေးတွေ တသိတတန်းကြီး ရှိတယ်၊ ပြီးတော့ အိုလီဗီယေးမက်ဆီယွန်ကို
 အရသာခံစားဖို့ နည်းလမ်းတွေ အများကြီး ရှိတယ် (ဘာသာပြန်) ၆၄
 အထက်ကခေါ်တဲ့ ကိစ္စကို မိန်းကလေးတွေ လျင်လျင်မြန်မြန် တုံ့ပြန်တယ် ၆၅

မြေပုံ	၆၆
အရောင်များ	၆၇
ကျွန်မတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ	၆၈
မက်ဒေါ်နားရဲ့ပါးစပ်ထဲ ပိတ်ထားတဲ့တံခါးတွေရဲ့ နောက်မှာ	
ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်	၇၀
ပုရွက်အုံ	၇၂

ဆာ ဂျီ ဝ ချီ ကာ ဇာ
က ဗျာ မျာ :

ဆာဂါဝချီကာ
Sagawa Chika, (1911- 1936)

ဆာဂါဝချီကာကို ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဟော့ကိုင်းဒိုကျွန်းမှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီး အမည်ရင်းက ကာဝါဆာ့ကီ အိုင်အိကို ဖြစ်တယ်။ အသက် ၂၅ နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ မတိုင်မီ ၁၉၃၆ ခုနှစ်မှာ အစာအိမ်ကင်ဆာဖြစ်ပွားပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့တာကြောင့် အင်မတန် တိုတောင်းတဲ့ ကဗျာရေးသူဘဝကိုသာ ရခဲ့တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ တိုတောင်းတဲ့ သက်တမ်းအတွင်းမှာပဲ တီထွင်ဆန်းသစ်တဲ့ဟန်နဲ့ ကဗျာတွေကို ရေးနိုင်ခဲ့ပြီး ၂၀ ရာစု ဂျပန်ရဲ့ အဗန်းဂျိတ် ကဗျာမျိုးဆက်ထဲမှာ ရှေ့တန်းက ပါဝင်ခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ စာပေသမိုင်းကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီး စာပေပညာရှင်တွေရဲ့ ကြီးမားတဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ဂျပန်စာပေရဲ့ ဂန္ထဝင်လက်ရာတစ်ခုဖြစ်တဲ့ The Tale of Genji ကို အမျိုးသမီးစာရေးဆရာ မူရာဆာ့ကီ ရှိုကီဘူက ၁၁ ရာစုမှာ ရေးသားခဲ့တယ်။ သို့ပေမဲ့ ဆာဂါဝ ကြီးပြင်းရတဲ့ ခေတ်မှာတော့ အမျိုးသမီး အနည်းအကျဉ်းသာလျှင် ကဗျာရေးသားကြပြီး သူတို့ ရေးသားတဲ့ ကဗျာဟန်တွေက တန်ခနဲ့ ဟိုက္ကူတို့လို အစဉ်အလာပုံစံတွေ ဖြစ်တယ်။ အကြောင်းအရာတွေကလည်း အိမ်တွင်းရေးကိစ္စတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ ဆာဂါဝရဲ့ ကဗျာ

တွေကတော့ အဲဒီအစဉ်အလာကနေ ကွဲထွက်ပြီး လစ်ရစ်ကံ ကဗျာတိုတွေကို သစ်လွင် လတ်ဆတ်တဲ့ နိမိတ်ပုံတွေနဲ့ ရေးသားခဲ့တယ်။ အကြောင်းအရာအားဖြင့် သူ့ရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်နဲ့ သူ့အကြားမှာရှိတဲ့ နာကျင်ပင်ပန်းရတဲ့ ဆက်ဆံရေး၊ သေခြင်းတရား စတာ တွေ ပါဝင်တယ်။ 'သူ့ရဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်တည်ခြင်းဟာ ပျက်လုတ်ကာ အခြေ အနေမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သေခြင်းတရားဟာ သူ့ရဲ့ ကဗျာတွေကို စိုးမိုးထားတာပါ'လို့ ဆာဂျီဝရဲ့ ကဗျာတွေကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုခဲ့တဲ့ ဆာဝါ့ကို နာကာယာဆုက ပြောပါတယ်။ ဆာဂျီဝဟာ ကာရန်မဲ့ ကဗျာရေးဟန်နဲ့ နိမိတ်ပုံ တွေကို သုံးစွဲပြီး စိတ်ရဲ့အတွင်းပိုင်းကို စူးစမ်းရှာဖွေသလို၊ ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ ကဗျာရေးသူအကြား၊ သဘာဝတရားနဲ့ ကဗျာရေးသူအကြားမှာရှိတဲ့ ဆက်နွယ်မှု တွေကို ဖော်ထုတ်ရေးသားတယ်။

ဆာဂျီဝဟာ ၁၉၂၈ ခုနှစ်မှာ သူ့ရဲ့အစ်ကိုရှိရာ တိုကျိုမြို့ကို လိုက်သွားခဲ့ တယ်။ အဲဒီတုန်းက သူ့ရဲ့အသက်ဟာ ၁၇ နှစ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ စာပေအပိုင်းကို ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း ဂျပန် မော်ဒန်နစ်ဇင်မ်ရဲ့ အထွတ်အထိပ်ကာလ ဖြစ်တယ်။ တိုကျိုမြို့ကို ဆာဂျီဝမရောက်ခင် ၅ နှစ်အလိုမှာ ငလျင်အကြီးအကျယ် လှုပ်ခတ် ခဲ့ပြီး တိုကျိုမြို့ဟာ အုတ်ခဲပုံ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ လူတစ်သိန်းကျော် သေဆုံးခဲ့ရတဲ့ အဆိုပါ ငလျင်လှုပ်ခတ်မှု အပြီးမှာတော့ မြို့ရဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသာမကပဲ ယဉ်ကျေးမှု သွင်ပြင်ပါ ပြောင်းလဲဖို့ ဖြစ်လာတယ်။ ငလျင်က ထားရစ်ခဲ့တဲ့ လစ်ဟာမှုထဲကို အနောက်တိုင်းအနုပညာ၊ ဗိသုကာပညာ၊ ဒီဇိုင်းပညာ၊ စာပေ စတာတွေ ဝင်ရောက် လာတယ်။ ခေတ်ပညာတတ် ဂျပန်စာပေပညာရှင်တွေရဲ့ တင်သွင်းမှုကနေ Dadaism, Futurism, Symbolism, Surrealism စတဲ့ စာပေလှုပ်ရှားမှုတွေအကြောင်း ဖတ်ရှု စရာတွေ ရှိလာသလို မြို့သူမြို့သားတွေရဲ့ နေထိုင်ပုံတွေလည်း ပြောင်းလာတယ်။ အဝတ်အထည်တွေက အနောက်တိုင်းပုံစံ ရှိလာတယ်။ ဂျက်ဇီဂီတ ပျော်ပွဲစားရုံတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဂျပန်နဲ့ အနောက်တိုင်းရဲ့ ကြားက မျဉ်းတွေ ပါးလျလာတယ်ပေါ့။ ဆာဂျီဝ ကိုယ်တိုင်လည်း ဂျိမ်းစ်ဂျွိုက်စ်ရဲ့ Ulysses စာအုပ် ကို ဘာသာပြန်ခဲ့တယ်။ သူ့အစ်ကိုရဲ့မိတ်ဆွေ၊ သူ့ရဲ့တစ်ဖက်သတ်ချစ်သူ အီးတိုဆေ က ကူညီပြီး တည်းဖြတ်ပေးခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။ တိုကျို အဗန်းဂျီတစ်စာပေရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ကိတာဆိုနိုကတူးအိဟာ ဆာဂျီဝရဲ့ကဗျာတွေကို ကြိုဆိုခဲ့၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုခဲ့တယ်။ သို့ပေမဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးမှာတော့ ဂျပန် မော်ဒန်

နစ်ဇင်မ်ဟာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီး ဂျပန် လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာလည်း ကမ္ဘာစစ်နဲ့ အတူ အဲဒီခေတ်တစ်ခုလုံးကို မေ့လျော့ပစ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ ဆာဂါဝဲနဲ့ သူ့ရဲ့ ခေတ်ပြိုင်တွေကို ဖတ်ရှုသူတွေလည်း နည်းပါးလာပါတယ်။ ဆာဂါဝဲနဲ့ အင်္ဂလိပ် ဘာသာပြန် ကဗျာပေါင်းချုပ်ဖြစ်တဲ့ The Collected Poems of Chika Sagawa (2015) ကိုဘာသာပြန်ဆိုခဲ့တဲ့ ဂျပန်-အမေရိကန် ကဗျာဆရာမ ဆာဂါဝဲကို နာကာ ယာဆု ကိုယ်တိုင်တောင်မှပဲ ဂျန်ဆိုလိင်ထံဆိုသူရေးသားတဲ့ ကိတာဆို နို ကာတူး အီရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်မိတော့မှပဲ ဆာဂါဝဲနဲ့ နာမည်ကို စတင်ကြားသိခဲ့ရတာ ဖြစ်တယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်းကာလတွေဟာ ဆာဂါဝဲ ပြန်လည်မွေးဖွားခဲ့တဲ့ ကာလတွေလို့ ဆိုရမယ်။ ဂျပန်ဘာသာနဲ့ ရေးသားထားတဲ့ သူ့ရဲ့ကဗျာပေါင်းချုပ်ကို Shinkaisha စာအုပ်တိုက်က ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်မှာ ထုတ်ဝေခဲ့သလို၊ ဆာဂါဝဲကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာကနေ ပြန်ဆိုခဲ့တဲ့ နိုင်ငံတကာကဗျာတွေ (Charles Reznikoff, James Joyce, Mina Loy တို့ရဲ့ ကဗျာတွေလည်း ပါဝင်) ကိုလည်း အဲဒီစာအုပ်တိုက် ကပဲ ပြန်လည်စုစည်းပြီး ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ အမျိုးသား စာရေးဆရာ တွေ၊ ကဗျာဆရာတွေ လွှမ်းမိုးခဲ့တဲ့ ကာလတစ်ခုမှာ ဆာဂါဝဲနဲ့ကဗျာတွေဟာ ထင်ထင်ရှားရှား ရှိခဲ့သလို ကနေ့ ပြန်လည်ဖတ်ရှုတဲ့အခါမှာလည်း လတ်ဆတ်မှု ရှိနေဆဲ ဖြစ်တယ်။ ယခုကဗျာတွေကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရာမှာ နာကာ ယာဆုရဲ့ အင်္ဂလိပ်မူရယ်၊ ရီနာကီကိုချီနဲ့ ကယ်ရိုးလ်ဟေးစ်တို့ရဲ့ အင်္ဂလိပ်မူရယ်ကို တိုက်ဆိုင်ဖတ်ရှုပြီး ပြန်ဆိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ကျောဘက်

ညက အရောင်တွေကို စားတယ်
 ပန်းစည်းတွေဟာ သူတို့ရဲ့ အဆင်တန်ဆာ အတုတွေကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရတယ်
 နေ့ဟာ အရောင်တဖျပ်ဖျပ်ခါနေတဲ့ ငါးလို သစ်ရွက်တွေထဲ ထိုးကျလာပြီး
 အောက်တန်းကျတဲ့ ရွှံ့လို တွန်းထိုး ရုန်းကန်တယ်
 ပုံသဏ္ဍာန်မဲ့ အိပ်မက်တွေနဲ့ သစ်ပင်တွေကို
 ရွတ်တွဲပြီး ပြက်ရယ်ပြုချင်စရာကောင်းတဲ့ ဟောဒီ လက်မှိုင်ချခြင်းထဲမှာပဲ
 ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားပါတယ်
 ခုတ်လှဲရှင်းလင်းခြင်း ခံလိုက်ရတဲ့ နေရာလပ်ဟာ
 သူ့ရဲ့ခြေရင်းမှာ တည်ရှိတဲ့ ပေါင်းပင်တွေကို ကလိထိုး ကျီစယ်
 ဆေးလိပ်ချေးတွေ စွန်းပေနေတဲ့ လက်ချောင်းတွေက
 ထွန်ထွန်လူးနေတဲ့ အမှောင်ထုကို ကြင်နာစွာ ပွတ်သပ်
 အဲဒီနောက်မှာတော့ လူတွေက ဆက်ပြီး ရွေ့လျားသွားကြတယ်

Backside

ပိုးကောင်များ

ပိုးကောင်တွေဟာ လျှပ်စီးကြောင်းရဲ့အမြန်နှုန်းအတိုင်း ပွားများတယ်
မြေကြီးရဲ့မျက်နှာပြင် အမာသားပေါ်က အနာစိမ်းတွေကို စုပ်မျိုတယ်

မြို့ပြ ညဟာ သူ့ရဲ့ လက်ရာမြောက်ဝတ်စုံကို လှန်မှောက်ထားလိုက်ပြီး
မိန်းမတစ်ယောက်လို အိပ်စက်တယ်

အခု ကျွန်မဟာ ကျွန်မရဲ့ အခွံကြီးကို ထုတ်လှန်းထားလိုက်ပါပြီ
ကြေးခွံတွေပါတဲ့ ကျွန်မရဲ့အရေပြားဟာ သတ္တုလို အေးစက်နေတယ်

ကျွန်မရဲ့မျက်နှာကို တစ်ဝက်အုပ်ထားတဲ့ ဟောဒီ လျှို့ဝှက်ချက်
အဲဒါကို ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး

ညဟာ ဖူးရောင်နေတဲ့ မိန်းမကို ပြုလုပ်တယ်
ခိုးယူထားတဲ့ သူမရဲ့မျက်နှာထားကို စိတ်ကြိုက် လိမ်ကျစ်တယ်
ပြီးတော့ ပျော်လွန်းလို့ ရူးသွားတယ်

Insects

နေ့လယ်ခင်း

ပွင့်ဖတ်တွေ ပြိုကျသလို မိုးရွာနေတယ်
 လေးလံတဲ့အရာတစ်ခုနဲ့ ပစ်ခွင်းခံလိုက်ရတာကြောင့်
 ပိုးကောင်တွေ သစ်ပင်အရိပ်အောက်ကို ဆင်းလာကြတယ်
 ရေဒီယိုလွှင့်စင်နံရံပေါ်မှာ စုဝေး၊ ပြီးတော့ လေညှင်းသဲ့သဲ့ကို တရွတ်ဆွဲခေါ်လာ ..
 အသံတွေကို နေမင်းနဲ့ လှိုင်းတံပိုးတို့က သတ်ဖြတ်စီရင်တယ်
 ကျွန်မရဲ့အရိုးစုဟာ ပန်းပွင့်ဖြူဖြူတွေကို နေ့လယ်ခင်းပေါ် တင်ထားလိုက်တယ်
 အတွေးထဲမှာ လမ်းချော်ရင်း ချောက်ကမ်းပါးပေါ် တက်လာတဲ့ ငါးတွေ

Afternoon

အပြာရောင် မြင်း

မြင်းတစ်ကောင်ဟာ တောင်တစ်လုံးကို ဖြိုချပစ်ပြီးနောက် ရူးနှမ်းသွားတယ်။ အဲဒီနေ့က စလို့ သူမဟာ အပြာရောင် အစားအစာတွေကိုပဲ စားတော့တယ်။ နွေရာသီက မိန်းမတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ အင်္ကျီလက်တွေကို အပြာရောင် ဆေးဆိုး၊ အဲဒီနောက် မြို့လယ်ရင်ပြင်မှာ မြူးထူးစွာနဲ့ ပတ်ချာလှည့်ပြတယ်

ဝရန်တာပေါ်က စားသုံးသူတွေ စီးကရက်သောက်လွန်းတာကြောင့် သံဖြူလို ပါးလွှာတဲ့ ကောင်းကင်ဟာ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ ဆံပင်ပေါ်မှာ အကွင်းပုံလေးတွေကို ရေးခြစ်တယ်။ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတဲ့ အမှတ်ရမှုတွေဆိုရင် လက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည်လို့ပဲ လွှင့်ပစ်လိုက်ဖို့ ကောင်းတယ်။ အချစ်၊ နောင်တ၊ သားရေအမာစားနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ဖိနပ်တွေ၊ အဲဒီအရာတွေကို ကျွန်မ မေ့ပစ်လို့ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ

ကျွန်မ ဒုတိယထပ်ကနေ ခုန်ချစရာ မလိုတော့ဘူး
ပင်လယ်ရေပြင်က ကောင်းကင်အထိ မြင့်တက်လာပြီလေ

The Blue Horse

ပိတုန်းရောင် သီချင်း

ပန်းတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်ပွင့်နေတဲ့ ကော်ဇောခင်းအသစ်ပေါ်မှာ
 မြည်းနှစ်ကောင် လှည်းကို ဆွဲတယ်
 တိတ်ဆိတ်ပြီး ဖင့်နှေးလှတယ်
 စိတ်ကြီးဝင်နေတဲ့ ပွင့်ဖတ်တို့ မီးလောင်ကျွမ်းရာ လမ်းပေါ်မှာတော့
 ဝတ်မှုန်တွေက ပိုးသား ငှက်မွေးတွေကို အရောင်ဆိုးပေးတယ်
 ပြီးတော့ သူမရဲ့ ခြေချောင်းကလေးတွေနဲ့ ထိမိတဲ့နေရာမှာ
 အဖြူရောင်သက်တံတစ်ခု ပေါ်လာတယ်

Dark Song

သမုဒ္ဒရာ နတ်သမီး

ပုခက်က ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းတယ်
 ရေပန်းတစ်ခု အထက်ဘက်ဆီ ထောင်တက်သွားတယ်
 ငှက်မွေးတွေကို ခါချလိုက်တယ်လို့တောင် ထင်ရ
 ကျွန်မက အိပ်စက်သူတွေ ပြန်လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်စား
 ဂီတသံက လင်းကျင်းတောက်ပတဲ့ အချိန်နာရီကို ညွှန်ပြတယ်
 ကျွန်မရဲ့အသံကို မြင့်ပြီး ကန့်ကွက်ဖို့ ကြိုးစားတော့
 လှိုင်းတွေက ကျွန်မရဲ့အသံကို အနောက်ကနေ လာဖျက်တယ်

ကျွန်မဟာ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ စွန့်ပစ်ခံခဲ့ရတယ်

Ocean Angel

ခေါင်းလောင်းမြည်တဲ့နေ့

တစ်နေ့လုံး

ကြွေကျ နင်းခြေခံရတဲ့ သစ်ရွက်တွေရဲ့ ညည်းညူသံကို ကျွန်မ ကြားရတယ်
ဘဝရဲ့နေ့လယ်ခင်းဟာ အဲသလိုမျိုးမို့

ကုန်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ အချိန်တွေရဲ့အကြောင်း သူ သတင်းပို့တယ်
တစ်ချိန်တည်းမှာ ခေါင်းလောင်းမြည်သံက

သစ်ပင်တွေရဲ့ အသားစိုင်းတွေကို လွှာထုတ်ပစ်နေတယ်

အသားစိုင်းတွေ တစ်လွှာပြီးတစ်လွှာပေါ့

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီမှာ အချိန်ဆိုတာ ရှိမနေတော့လို့ပဲ

The Day the Bell Tolls

၁။ ၂။ ၃။ ၄။ ၅။

သစ်ပင်တန်းတစ်ခုအောက်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
 သူမရဲ့ အစိမ်းရောင်လက်ကို မြှောက်ကြည့်တယ်
 အပင်လိုဖြစ်နေတဲ့ အရေပြားကို မြင်လိုက်ရတော့ အံ့အားသင့်သွား
 လက်ကို ဆက်ပြီးကြည့်တယ်
 နောက်ဆုံးကျမှ သူမရဲ့ ပိုးသားလက်အိတ်ကို ချွတ်လိုက်တယ်

1.2.3.4.5.

တိမ်တွေရဲ့ပုံသဏ္ဍာန်

ငွေရောင်လှိုင်းလုံးတွေရဲ့ အခုံးကို တွန်းဖယ်ပြီး
လူတန်းရှည်ကြီးတစ်ခု ဖြတ်သန်းသွားတယ်

ကျောက်ဆောင်တွေ၊ သစ်ပင်တွေ၊ ကြယ်တွေရဲ့အပေါ်မှာ
အိုမင်းပျက်စီးနေတဲ့ အမှတ်ရမှုတွေက တလက်လက် တောက်ပ

ပြတင်းပေါက်နားက တွန့်ကြေနေတဲ့ လိုက်ကာကို
စုစည်းပြီး ဆုတ်ဖြိပ်စ်လိုက်တယ်

စကျင်ကျောက်တိုင်းပြည်က ပြုလုပ်ထားတဲ့ အလင်းဖြာမှုထဲမှာ
တစ်ခုတည်းသော ပန်းကုံးလေး လှုပ်ယမ်းနေတယ်

သစ်ရွက်တွေလို ပြားချပ်တဲ့ လက်ဖျားကလေးတွေက
မြေပုံတွေကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရေးဆွဲကြတယ်

Shapes of Clouds